

NA SEM
TÁZOK
HUMORE
DPOVEDÁ

Ján FAKLA,
riaditeľ Európskeho
Festivalu humoru a satiry
Kremnické gagy

1 Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Poznám ich viac, niekoľko sme aj vymysleli ako slogany pre Kremnické gagy, napr. Humor nadľahčuje, S láskou k humoru, s humorom k satire, atď. Ja sa však najviac stotožňujem s definíciou Jula Satinského: Humor je svetonázor.

2 Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla zabaviť aj našich čitateľov?

Samozrejme, ale neviem si ich zapamätať, ani dobre vyrozprávať. Asi by som ich nezabavil...

3 Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Celý život je inšpiratívny, ale úradníci, policajti a politici sú asi najväčším zdrojom srandy. Asi preto, že sa berú príliš vážne.

4 Ak máte – mohli by ste nám prezradiť rebríček: a) najveselších politikov b) najsmiešnejších politikov?

Najveselší sa berú s nadhľadom a takých je veru málo. Páčil sa mi prístup Bélu Bugára, Ivety Radičovej a najmä Rudolfa Zajaca (býv. minister zdravotníctva). Najsmiešnejší sú tí, ktorí sa urážajú napr. na karikatúry a podávajú trestné oznámenia (doplňte si sami).

5 Máte obľúbenú anekdotu?

Nie, dokonca anekdoty nerád počúvam. Málokto ich vie povedať tak dobre, aby po druhej nenudil. Mám rád bonmoty, ktoré sedia k danej situácii a majú trefnú pointu, t. j. gag.

6 Stali ste sa niekedy objektom žartovania? Ako to na vás pôsobilo?

pokračovanie na strane 2...

BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

BUMerang

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK I, 3. OKTÓBRA 2015 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

1
2015

Fero JABLONOVSKÝ

Aj na ďalších stranách nájdete množstvo humoru (a miestami aj satiry), ale pri čítaní reportáže od nášho spravodajcu o otrasnom číne, na ktorý očití svedkovia asi do smrti nezabudnú, vám určite do smiechu nebude.

**POLIAL JU
BENZÍNOM
A ZAPÁLIL**

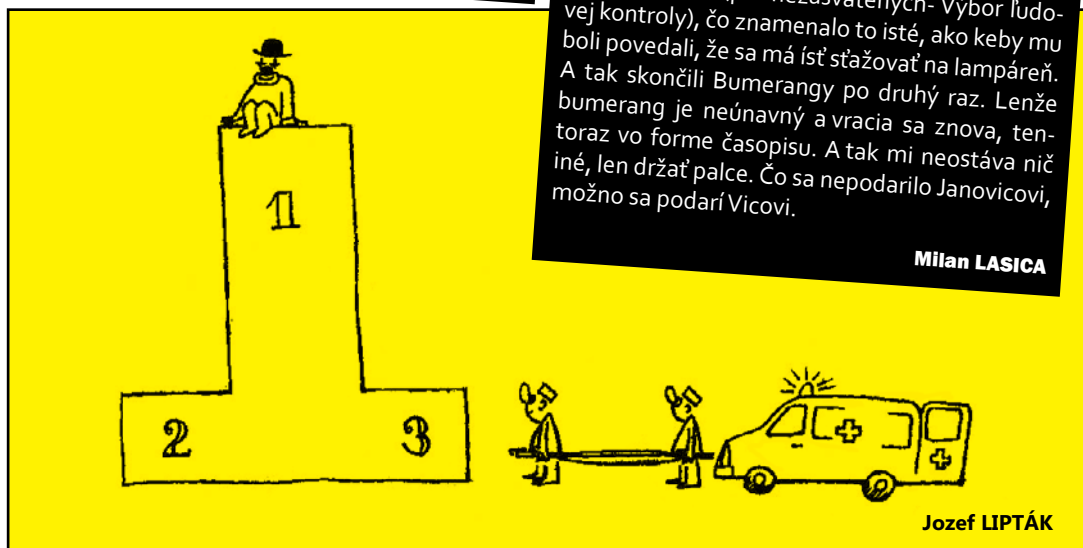
Čítajte na str. 14

BUMERANGY SA STÁLE VRACAJÚ

Kedysi na jar v šesťdesiatom deviatom sme sa dohodli s Danom Michaelim, šéfredaktorom LDV v ST (pre nezásvätených - Literárnodramatické vysielanie v Slovenskej televízii), že budeme pre neho pripravovať pod vedením režiséra Jána Roháča pravidelné televízne programy. Bol to nápad Jula Satinského, že sme ich nazvali Bumerang. Nevie, či to Julo tak myslel, ale nápad to bol prorocký. Bumerangy - vyrobili sme ich asi šesť - sa, presne podľa tradície, vrátili rovno na našu hlavu a stali sa „dôkazom“ našej nekalej kontrarevolučnej činnosti, podrývajúcej nezadr-

žateľne postupujúcu konsolidáciu. Lenže nás to neodradilo, a keď sme asi po desiatich rokoch dostali príležitosť v rozhlase (spolu s Janovicom a Filipom), opäť sme sa rozhodli pre názov Bumerang. A opäť sa to skončilo fiaskom. Jedného dňa nám povedali, že v scénkach, ktoré sme písali, musia byť okrem nás s Julom ešte najmenej dvaja ďalší, aby sme tam neboli sami, a že scénky nesmieme písať my, ale niekto tretí, bezúhonný. Navrhli Janovica, ktorý sa urazil, že ho považujú za bezúhonného a napísal protestný list na ÚV KSS (pre nezásvätených - Ústredný výbor Komunistickej strany Slovenska), v ktorom odsúdil našu diskrimináciu. Odpísali mu, aby sa obrátil na VLK (pre nezásvätených - Výbor ľudovej kontroly), čo znamenalo to isté, ako keby mu boli povedali, že sa má ísť sťažovať na lampáreň. A tak skončili Bumerangy po druhý raz. Lenže bumerang je neúnavný a vracia sa znova, tentoraz vo forme časopisu. A tak mi neostáva nič iné, len držať palce. Čo sa nepodarilo Janovicovi, možno sa podarí Vicovi.

Milan LASICA

Jozef LIPTÁK

Áno, stáva sa mi to často. Nevadí mi to, ak je to vtipné, rád sa zasmejem aj na sebe. Mám rád satiru aj sarkazmus, nemali by však znižovať/zhadzovať ľudskú dôstojnosť. Politici a ľudia vo verejných funkciách by však mali znieť viac ako ostatní.

7 Je pre vás humor nevyhnutnou súčasťou života, alebo sa bez humoru pokojne zaobídete?

Humor, satiru a recesiú mám rád od detstva, v podstate sú mojou životnou filozofiou. Humor totiž lieči, satira učí pokore a recesia oslobodzuje naše konvenčné myslenie.

8 Chcete sa sám seba na niečo opýtať? Ak áno, dajte si na svoju otázku aj odpoveď.

Áno, dokedy budú na Slovensku politici, ale aj sponzori podceňovať humor ako hodnotové umenie? Na túto otázku si neviem dať odpoveď...

SLOVNÍK (TAKMER) CUDZÍCH SLOV

je nielen cudzie slovo, je to aj cudzí nástroj, zbraň. Zaplať pánboh, u nás sme nič také nikdy vymyslieť nemohli, lebo by hrozilo, že sa vykynujeme vlastnými rukami.

Nezahrávame sa teda priamo s tým zakriveným kúskom dreva, ale občas sa pohráva-

BUMERANG

me s predstavou niečoho, čo je nezničiteľné, čo aj za nás tak trochu ignoruje fyzikálne zákony, a boli by sme radi, keby nám pomáhal ignorovať aj spoločenské či ekonomické zákony. Šmahom ruky by sme

tak mohli zasiahnuť niečo, čo nám nevyhovuje, narovnať niečo, pokriviť niečo rovné.

Bol tu pokus o vydávanie časopisu s názvom „Bumerang“, vychádzal štyri roky, čo nie je zanedbateľné. Teraz sa podľa všetkých známych zákonov vracia a nikto ani netuší, aký bude mať osud. Tvárame sa, že tak je to v poriadku, že sa s tým vlastne vždy rátať. Dokonca sa môžeme spoliehať aj na to, že ak by prestal triafať cieľ alebo ciele, zostane mu stále niekde vo vzduchu tá jeho v Austrálii patentovaná danosť a bude si tu naďalej poletovať a sem-tam triafať. A my sa občas uhneme a občas dostaneme poza uši. Tak ako sme tu u nás doma zvyknutí.

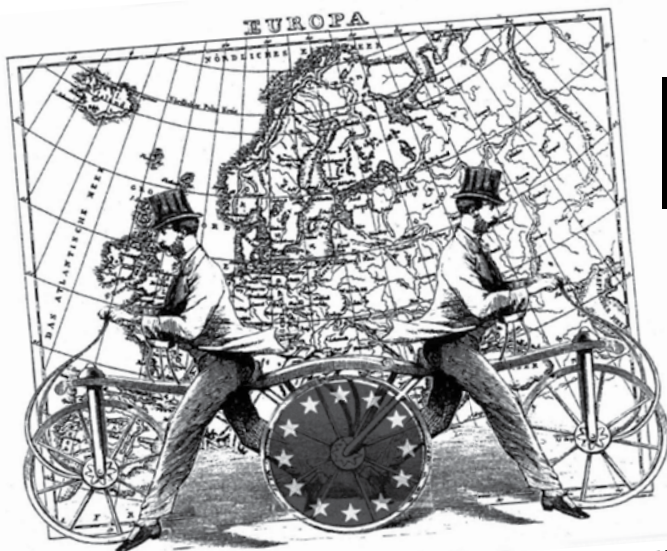
Píše Miroslav VICO
Kreslí Fedor VICO

Koho mali včera vešať, ten si dnes aj dereš chváli.

Ludo MAJER

Treba veľa tmy, kým ľudom začne svitať.

Tomáš JANOVIC

Pavel TAUSSIG

GASTROFÓR

Zákazník: To je strašné, aké sú tie rožky malé.
Vedúca: Rožky nie sú malé, to vám iba narástla v tej demokracii huba!

-ch-

NADNÁRODNÝ POPEVOK

Hoci sme len malá country, vo veľkom sa vieme kántriť. Odkukáme všetko z telky, bijeme sa ako veľkí.

Ján MIČUCH

KÁBLOVÁ POTRAVA PENZISTU

Obloha k suchému rožku?
Z každého kanála trošku.

Milan KENDA

Mikuláš SLIACKY

KÁZEŇ...

(Jonáš Záborský si pripravuje nedeľnú kázeň, patrí mu celá fara - to je jeho jediné javisko, podchvíľou zájde k zrkadlu a urobí dáky ochotnícky posunok či grimasu. Má 64 rokov a to za ním a pred ním sú Župčany 1875.)

Dnes budete počúvať kázeň, akú ste ešte nikdy nepočuli, Slovač jedna nevďačná! Som starý a chorý, ale vy ste chorí tiež, tie najhoršie choroby vás obchádzajú a sú vo vás: nenávisť, nevďačnosť, hašterivosť a najmä chamtivosť a závisť! Povie sa Jonáš Záborský a kdekomu sa v mysli vybaví to najhoršie: panslavistický farár, čo mení vieru ako kabát. To všetko sa o mne vie. Ale čo sa vie o vás? Vie okolitý vzdelaný svet, že tu žijeme ako tie Božie hoviadka? Že nás zaujíma iba vlastný gágor a brucho a ešte tak peniaze a teplá postel? Nevedomosť, to je tá najlepšia vata v ušiach hlupákov! Napísal som pre vás tridsať drám. Bojím sa spýtať, či to niekto vie. Kto z vás vie niečo o štúrovcoch? Kto z vás kedy chyroval o nejakom Bernolákovi alebo Svätoplukovi? Nikto! Darmo sa schovávate za chrbty druhých, ja vás dobre vidím – a vidím aj do tých našich čiernych duší. Iba ja najlepšie viem o našich hriechoch a niekedy sa mi z nás dvíha žalúdok... Kradneme ako straky, špiníme si do vlastného hniezda, krížom-krážom sa ako domáce zvieratá párimo po stohoch, veci ducha nám môžu byť ukradnuté, lebo nás zaujímajú iba veci tela: dať prácu zubom, slinám, žalúdku, vybiť svoj zvierací pud a zalahnúť na priču. Čo je v nás? Kapusta, fazuľa, zemiaky... A čo náš duch? Naša hlava? Naše srdce? Čo včera jedli naše oči, čo pila naša duša? Hanba ma oblieva... Žil raz jeden romantik... Romantik, to je taký človek, ktorý chce, aj keď nemusí, a tak aj nakoniec skončí... Štúr sa volal. Iba to najlepšie o nás hovoril a písal, veril v našu mravnú silu, písal o tom do novín. Ešte šťastie, že väčšinou do vlastných... Veď kto z vás tie noviny čítal? Nik. Takže – odkiaľ ste sa mohli dozvedieť o svojej veľkej sile? Ešte tak v krčme od žida, keď vám naleje – hneď je tu tá naša veľká sila: dať niekomu po papuli. To áno, to vieme. A čo sila dokázať viac, biť sa za národnú vec, za veci verejné, i za cenu toho, že odvisnem na jabloni? To nie, na to už nieto síl... To vy tak niekomu konkrétnemu dať jednu po papuli a zase kapusta, zemiaky a fazuľa a na druhý deň sa poklonkovať pánom, pchať sa im tam, kde sa to nepatrí, a potom po kútoch hovoriť „a veď nejak bolo a nejak už bude“. Ale ako bude, Slovač moja nešťastná? Zle, zle bude... Náš svet je toto tuto. Ale zvyšný svet je tam a tam, má veľkých mužov, železnicu, lode, divadlá, fabriky. Čítaním sa nadýchate sveta a dostanete chuť tak ako ja, ten svet na chrbte preniesť aj sem do Župčian... A keď budete vzdelaní, nestrpíte, aby tu úradovali cudzí a hlúpi, ale vyberiete si a zvolíte tých najšikovnejších, aby spravovali veci verejné a nikdy nepripustíte, aby tu orla robil hovnivál!... Otvoria sa vám oči a mozgy, susedské spory sa nám začnú javiť ako niečo malé a smiešne, začnete uvažovať o živote a začnete vyzeráť ako ľudia, slobodní, vzdelaní, sčítaní Stredoeurópania. Veď čo ste zatiaľ? Nič. Nikto o nás nevie, nikto s nami vo svete nepočíta... Žijeme ako vlci v horách a sysle v dierach: bijeme sa o kosť a zaliezame pred svetom. Sme biele miesta na mape človečenstva, nevedia o nás vo Francúzsku ani v Anglii, sme slovanskí barbari, špinaví a nenažratí, sme otrhaná cháska, čo má iba v nedeľu a cez sviatok tu v chráme Božom pripomínať ľudí.

Jeden ako druhý, ako tie výby pri potoku, bez farby a osobitosti... Slovač, my však musíme zdvihnúť hlavy a zastať sa pred Bohom a svetom: tu sme, nie sme až takí niktoši, ako na prvý pohľad vyzeráme, pod tou špinou a blatom ešte tlie uhlík vášne, ešte sa dokážeme zapáliť a zahoriť... Ďakujeme vám, pán farár, že ste nám to pripomenuli, že nám pomáhate otvárať oči, že ste nám napísali tie pekné knižky, ktoré nám zušľachťujú naše zadubené, lojom obrastené srdcia. Bez vás by sme boli ako tie koly v plote, áno, stádo nemých dvojných zvierat. Ďakujeme vám, z celého srdca vám úprimne ďakujeme za tie skvelé prózy a drámy, ktoré nám pomohli uvedomiť sa a stať sa ľudskými... lenže vy to nepoviete, banda jedna nevďačná, dobre vás poznám za tie roky, vy jedným uchom dnu a druhým von... Mám šesťdesiatštyri rokov, som slovenský spisovateľ, som umelec tohto národa, ktorého, žiaľ, tento národ nepozná. A koľko takých národných umelcov tu ešte bude!... Ale raz sa vaši potomkovia budú o mne učiť v škole, budú ma musieť poznať, budú musieť hodnotiť moje diela, aj keď, ako vás poznám, ani oni ich asi nebudú čítať... Pôvodne som si myslel, že sa stačí za vás modliť. Ako ukázal čas, nestačilo to. Začal som pre vás písať – nepomohlo to. A tak vám nechám chvíľu na rozmyslenie. Musíte sa rozhodnúť rýchlo a sami – či ďalej ísť cestou ducha, alebo tela...

(Úryvok z hry Stanislava Štepku „Ako sme sa hľadali“ z roku 1982)

FILOZOFIA POSLEDNÉHO V RADE

Všade sa tlačíme. Iba do hrobu nie.

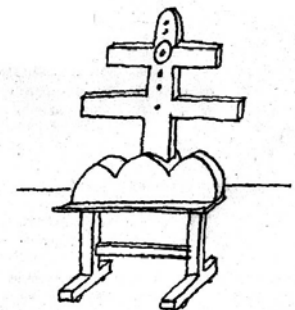
NEBOJME SA NOVINIEK

Zo svine len sviňa bude. Aspoň do zakáľacky.

POZNÁMKA SADZAČA

Dobré samo sa chváli. Na zlé treba písať recenziu.

Milan LECHAN,
dostihový jazdec

STOJAN NA MALOVANIE
OBRAZU SLOVENSKEJ

Andrej MIŠANEK

Každé remeslo
sa dá vykonávať
poctivo, ešte aj tá
prostitúcia

Anika TEŠOVIČOVÁ

Milan KENDA AFOROAFÉRY

V DÔCHODKU

Keď už budeme mať čas na čítanie, bude sa nám zdať, že máme viac dioptrií ako kníh.

ODKAZ ALKOHOLIKOVI

Čaká ťa nerovný súboj. On je mazaný a ty iba namazaný.

ANTIREALITA

Western je opakom reality, pretože v ňom banditi hrajú podradné úlohy.

ZÁKLADNÁ DEFINÍCIA

Sme čarovná krajina s rozčarovanými občanmi.

KNIHA, KTORÚ SI (už) NEKÚPITE

Stanislav Jerzy LEC - Nové neučesané myšlienky Ordeon, Praha 1967

Národ môže mať jednu dušu, jedno srdce, jednu hrud', ktorú nastavuje, ale beda, ak má len jeden mozog.

x x x

Neverte ľuďom! Sú schopní veľkých vecí!

x x x

Človek prevyšuje stroj ešte aj tým, že sa dokáže sám aj predať.

x x x

Keď sa nie je čomu smiať, rodia sa satirici.

x x x

Ľudia si boli v dávnych dobách bližší. Museli. Zbrane nemuseli nosiť tak ďaleko.

x x x

Nedaj sa odstrčiť zo svojej cesty ani tými, ktorí idú rovnakým smerom.

x x x

Aj mŕtvi mlčia len do doby, ktorá prehovorí za nich.

x x x

Dielo hovorí samo za seba, ak má ku komu.

x x x

Aj človek, keď dozrel, padol zo stromu.

x x x

Tí, ktorým svet uteká stále opačným smerom, si myslia, že idú stále dopredu.

x x x

Všetci chcú vaše dobro. Nedajte si ho vziať.

x x x

Poznal som typy konštruktívne a deštruktívne. Prví stavali koncentračné tábory, druhí ich búrali.

x x x

Úbožiak, kričí: „Po mne potopa!“ A ťaháš len za retiazku splachovača.

x x x

Kto vie, čo by objavil Kolumbus, keby sa mu nepostavila do cesty Amerika.

x x x

Človek je vedľajší produkt lásky.

x x x

Jedine vtíp nás môže zmieriť s groteskou života.

x x x

Myslenie má budúcnosť.

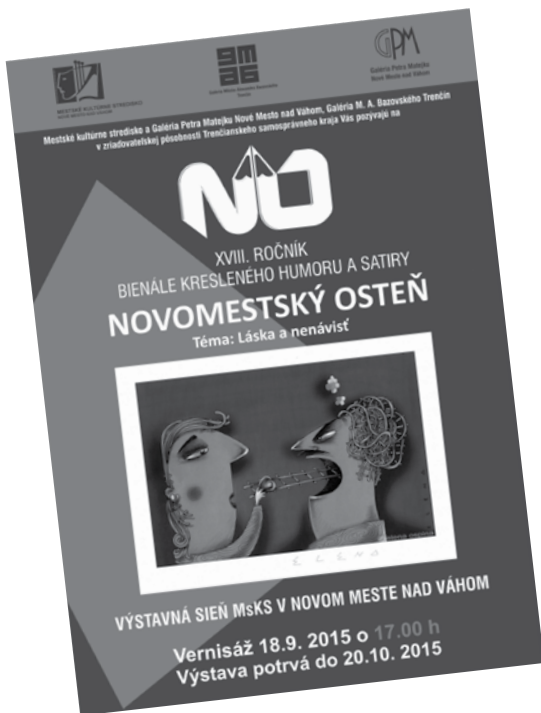
Nemyslenie len tradíciu.

PERLIČKY ZO ŠKOLY A OKOLIA

- Živelná pohroma je, keď voda stále tečie.
- Smog je vzduch viditeľný voľným okom.
- Na Mesiaci nemôžeme počúvať rádio, pretože tam nie je uzemnenie.
- Drôty sú natiiahnuté popri ceste preto, aby si mali lastovičky na čo sadnúť.
- Na väčšine križovatiek svietia namiesto policajtov semaforey.
- Keď ešte neexistovala elektrina, museli si ľudia

- svietiť pri televízii petrolejovou lampou.
- Elektrina poháňa rôzne stroje. A keď sa jej dotkneme, tak aj nás.
- Rozdiel medzi elektrinou a bleskom je v tom, že za elektrinu musíme platiť.
- Ak niekoho zasiahne elektrický prúd, musí sa hneď vytiahnuť zo zásuvky.
- Dnes sa svieti aj atómovými elektrárnami. Atóm je taký malý, že ho treba strážiť.
- Ak chytím dva drôty a nič necítim, tak to znamená, že vysoké napätie je v tých druhých.

SPRÁVY SMS

My, ovce ZO SMS (základná organizácia Slovenskej malej strany) sme sa len toť vrátili z Českej republiky. A prv než sa uložíme do nášho košiara, musíme sa vám zdôveriť s problémami, ktoré sa nás v tom Česku dotkli a to takpovediac osobne.

Napríklad Čechúni ešte doteraz bedákajú nad rozdelením Československa. Nuž a prečo?

No lebo za čias spoločného štátu si veľmi obľúbili bryndzové halušky a teraz, keď si už musia halušky variť sami, nedostať v Česku, ba ani v celej Prahe

bryndzu. Chodiť za bryndzovými haluškami až niekde na Liptov sa im zdá drahé (a pritom niektorí môžu cestovať vlakom po Slovensku zdarma) a halušky v prášku, ktoré donedávna dovážali zo Slovenska, im rozfúka vetrisko už niekde pred Kolínom, ktorý stojí v peknej rovine.

Ťažko pochopia, že u nás máme teraz viac baranov ako ovci a aj tí sa už dnes venujú iným aktivitám. A my ovce tiež už nie sme až takí barani ako kedysi za totality či za federácie, keď sme sa dali Čechom dojiť, až kým sme si nevypli kalich žinčice do roka a do dna. A často ani tie halušky nebolo čím pomastiť, lebo zo psa slanina nebola. A keď aj bola, tak pokapala na salaši.

Ale dozvedeli sme sa z dobre informovaných kruhov, že váš časopis občas zaletí na Čechy. Ak je to pravda, tak dajte jeho prostredníctvom tým Čechúňom jasne najavo, že náš politický a ekonomický vývoj je síce nezvratný, ale keď nás ešte bude mať kto dojiť, kto bryndzu spraviť a hranice na Moravje budú stále priechodné, my im tej bryndze a možno aj hotových teplých bryndzových halušiek v obedári donesieme, lebo na tie roky spolužitia sa dá len horoko-ťažko zabudnúť.

A ešte ich ubezpečte, že my ovce nikdy nehovoríme len tak do vetra a vieme držať slovo. Keď my raz povieme A, tak povieme aj BÉÉÉ.

Ovce zo ZO SMS štylizujú list do Bumerangu

Prišlo po uzávierke

Ako nám tesne po uzávierke tohto čísla oznámil člen SMS v Malom, ale Našom Kvetoslav K., ktorý nechce byť menovaný za predsedu, skoršie avizovaná kríza, ktorej príčinou boli nezhody okolo majetku strany, bola zažehnaná. Ako sa totiž ukázalo, spoločný majetok sa dá deliť nielen na polovicu, ale aj na tretiny. A tak budú konečne spokojní všetci traja členovia strany. Nech by si z ich skromnosti, ale aj veľkorysosti a vynaliezavosti zobrali príklad i ďalšie politické strany a hnutia. Mor ho!

-tš-

CO SE POVÍDÁ V PRAZE U PIVA

Pod touto vlastnoručne vyrobenou hlavičkou posielal do Bumerangu (vtedy ešte faxom) svoje fejtóny spolu s aktuálnym, vertikálne komponovaným „fuseklíkom“ Josef Kučera (nar. v r. 1944), ktorého však každý poznal najmä pod menom KOBRA.

Žiaľ, už ich posilať nebude, pretože začiatkom tohto roka zomrel a návratu Bumerangu sa teda nedočkal. Kobra bol neprehliadnuteľný zjav i osobnosť veľkého formátu a širokého intelektuálneho záberu.

Mimo vlastných tvorivých aktivít bol Josef KOBRA Kučera o. i. i základnou osobou pri založení ČUK (Českej únie karikaturistov) spolu s Mirkom Bartákom, Janom Vyčítalom a Vladimírom Jirákom, kde bol potom dlhé roky tajomníkom či podpredsedom. Zakladal a viedol humoristický časopis ŠKRT a medzitým neúnavne organizoval a kompletne zabezpečoval tzv. SALÓNY kresleného humoru, na ktorých sa opakovane prezentovali tak členovia Slovenskej únie karikaturistov, ale i ďalší autori zo Slovenska. Stihol ich urobiť 400 a práve ten jubilejný venoval sám sebe k 70-tym narodeninám. Potom už stihol len dva navyše...

PODNIKAT A NEKRÁST...
TO JE PĚKNA ŘEHOLE...
...NĚKTERÍ UŽ RADĚJI...
...ANI NEPODNIKAJÍ...
...UŽ JEN KRADOU!!

VOLBY?...
...UKÁZALO SE...
...ŽE KAŽDÝ MÁ...
...MOŽNOST VOLBY!!...
...OPRAVDU KAŽDÝ...
...BLBEC!!

KONEC HUMORU

Vychází týdeník s názvem Mosty, jenž překlenuje hranici mezi národem českým a slovenským, a do něhož přispívají zejména lidé z intelektuálních vrstev po obou stranách řeky Moravy. Do nedávna vycházel i satiricko-humoristický čtrnáctidenník Bumerang, sponzorovaný pivovarem ve Velkém Šariši. Jeho duší i tělem byli karikaturista Fedor Vico a jeho bratr literát Miro Vico.

Bumerang byl do jisté míry azylem pro české satiriky a humoristy, kteří ve své rodné vlasti neměli kde tisknout po zániku Dikobrazu a jeho následovníku. Na stránkách Bumerangu publikovali své verše Jiří Žáček, Jaroslav Vojtěch, svůj fejeton O čem se povídá

v Praze u piva pravidelně tiskl Josef Kobra Kučera, epigramy tam otiskovala nadějná epigramatička Lída Chábová a další. Podotýkáme, že všechny jejich texty byly publikovány v češtině.

Příspěvatelé a předplatitelé z Čech, Moravy a Slezska dostali v posledních dnech dopis, v němž se oznamovalo, že "časopis Bumerang, který vycházel od 21. augusta 1994 ako dvojtyždenník, v tejto podobe zaniká." Redakce slibuje, že se jí snad podaří ve vydávání Bumerangu pokračovat u jiného vydavatele. A dopis končí sloganem, který po čtyři roky stál v čele časopisu: Bumerangy všech krajín, vráťte sa!

Jaroslav VOJTĚCH, spisovatel
týždenník Mosty (1997), krátene

Mnoho umělců
toužilo se stát
Hašky,
ale stali se
Švejky.

Jiří NOVÁK

Miroslav Horníček mně jednou navrhl, abychom spolu stvořili program, který by se uváděl pravidelně jednou týdně v kavárně Vltava. A tak vznikly Pondělky s tetou. Psal se rok 1958. Bylo to tedy v polovině minulého století. Stál jsem na pódiu po boku Horníčka, který zase stával tou dobou po boku Jana Wericha, a bylo mi slávnostně.

Horníčková zvláštní hravá a poetická vtipnost mě zvláštním způsobem oslnila. Do té doby jsem takový druh humoru nepoznal. Tehdy se začalo, v souvislosti s Miroslavem,

PÁR SLOV O CHYTRÉM HUMORU MIROSLAVA HORNÍČKA

(10.11.1918-15.2.2003)

My humoristi prenešťastní – nás naozaj živí len hlúposť, a dokonca, nie vlastná.

xxx

Na otázku, ktorú si kladie každý, kto sa vážne zaoberá humorom, či je humor idealizmom alebo realizmom, pesimizmom či optimizmom, pohrďaním svetom či láskou k svetu, odpovedá Roetschi: Všetkým tým je humor.

xxx

Podľa Colvina pravý filozof nie je optimista ani pesimista, ale humorista.

xxx

Latinské slovo humor znamená pôvodne štavu, vlhkosť, tekutinu, prenesene vodu, slzy, mlieko, vlhkosť vzduchu aj zeme.

xxx

Humorné povzbudenie dáva nazrieť do sveta neistôt, vlastnej vôle a života, a tým

vytvára zmysel pre slobodu, ktorej rubom je zmysel pre humor... Hádám najväčšou jeho úlohou je oddeľovať nás od sveta dobra a zla, porážok a víťazstiev a umožňovať nám vidieť ju v správnej perspektíve.

xxx

Správne smiať sa naučíme len správnym smiechom.

xxx

Naozajstný humor je výrazom vážneho pohľadu na život, je dielom duchov naozaj veľkých ľudí, ktorí sa dokázali povzniesť nad priemer života, aby ho však tým lepšie chápali a o to viac milovali.

PhDr. František Krátky – Hodnota a skutočnosť humoru, Orbis, Praha 1947

mluvit o „chytrém humoru“. Bylo to celkem vzato dosti přesné označení. Chytrý humor se lišil od blbého na první pohled. Předpokládal schopnost myslet, a proto měl podstatně méně publika.

To je ostatně setrvalý stav. Většina naší populace když se chce bavit, nechce myslet. Neslučuje se jí to. To je třeba respektovat. Ten chytrý humor byl spíš pro ty, kteří nemyslet při zábavě nedokázali. V kavárně Vltava se scházelo publikum, které ten chytrý humor dokázalo ocenit.

Vrcholem tohto žánru byla Horníčková odpověď. Odpovídal na otázky ze sálu způsobem jedinečným a obdivuhodným: „Kam se poděje tma, když se rozsvítí?“ „Tma je tam pořád, ale není vidět.“

Jednou mu přišel lístek s dotazem: Naše kočka si zvykla sledovat televizní programy. Nemůže jí to ublížit?

Miroslav Horníček odpověděl: „Kočka z toho nemá ten rozum. Odpovědnost je na vás. Vy musíte posoudit, které programy jsou pro vás a které pro ni.“

A k této odpovědi dodává Miroslav ve své knize Hovory drobnou příhodu. Cituji: „Po pořadu přišel ke mně pán, že by si přál si se mnou připít. Prosím. Nejsem proti připitku, ale musím vědět proč. Pít bez důvodu je nepěkné. Připil si se mnou - jak mi řekl - za to, že jsem v té odpovědi řekl: pro ni a ne pro kočku. Kdybyste řekl „pro kočku“, zasmálo by se víc lidí, ale takto to mělo větší cenu, jestli mi rozumíte.“

Někdy se mi zdá, že těch, kteří touží po chytrém humoru, kvapem ubývá. A ubývají i ti, kteří ho uměli brilantně vyrábět. To je všechno, co bych chtěl dodat k Horníčkovu odchodu.

Jiří SUCHÝ,

textař a zpěvák
(Lidové noviny,
17. února 2003)

Fedor VICO

ZMENA NÁRADIA

Dávno majú nahrabané tí,
čo deravým zákonom sa vyhli.
Hrabiel im už viac netreba,
na peniaze berú vidly.

Ľudo MAJER

MOTLITBIČKA ČESKÉHO DŮCHODCE

Zač mě, Bože trestáš?
Volám Boha Otce,
shlédni milostivě
na mně, na důchodce.

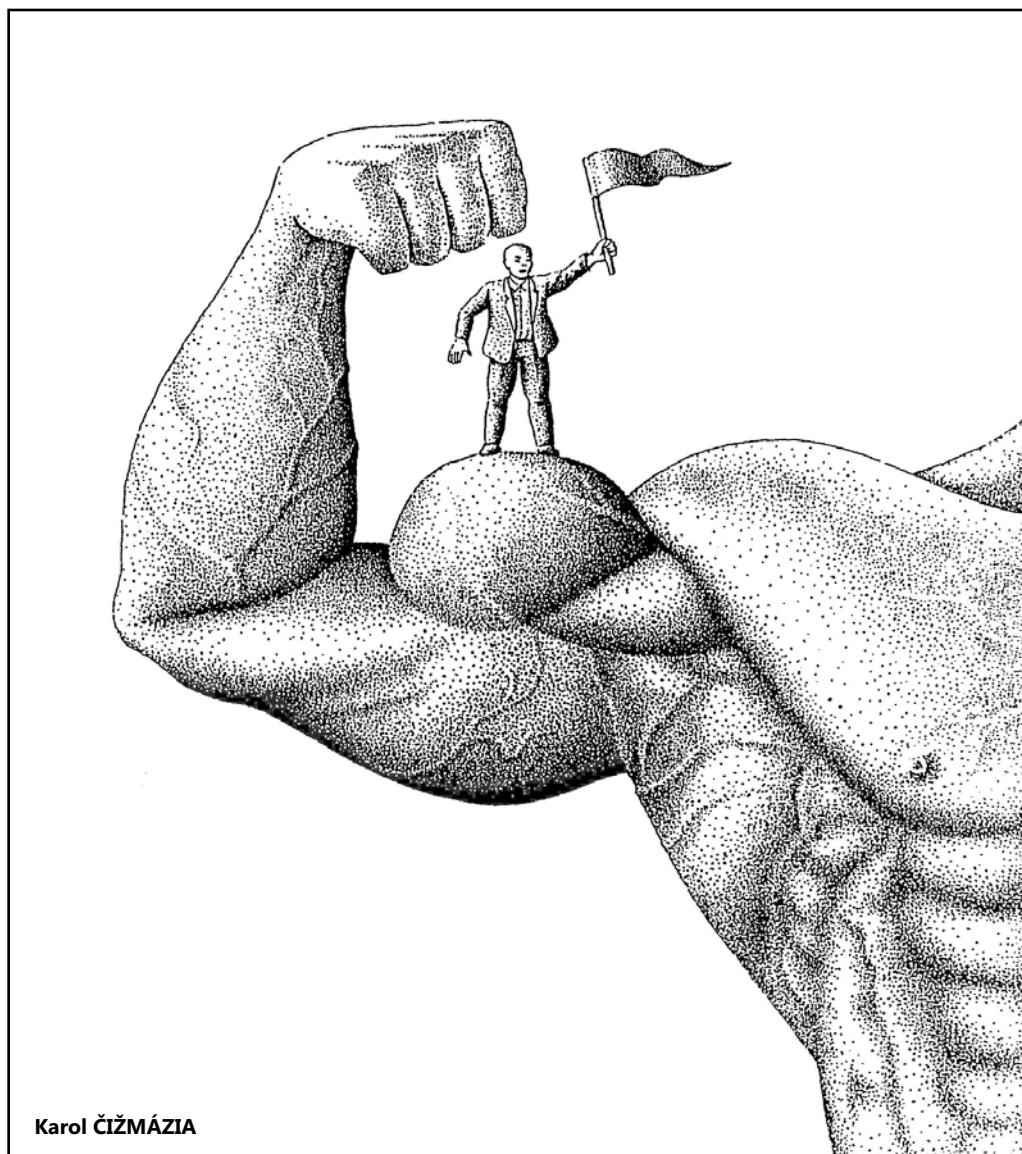
Piju čistou vodu
syťím se jen kaší
inkaso a činže
všecko je zas dražší

Nevyžiju z penze-
povolej mě k sobě!
Nežli chcípat hlady,
líp mně bude v hrobě.

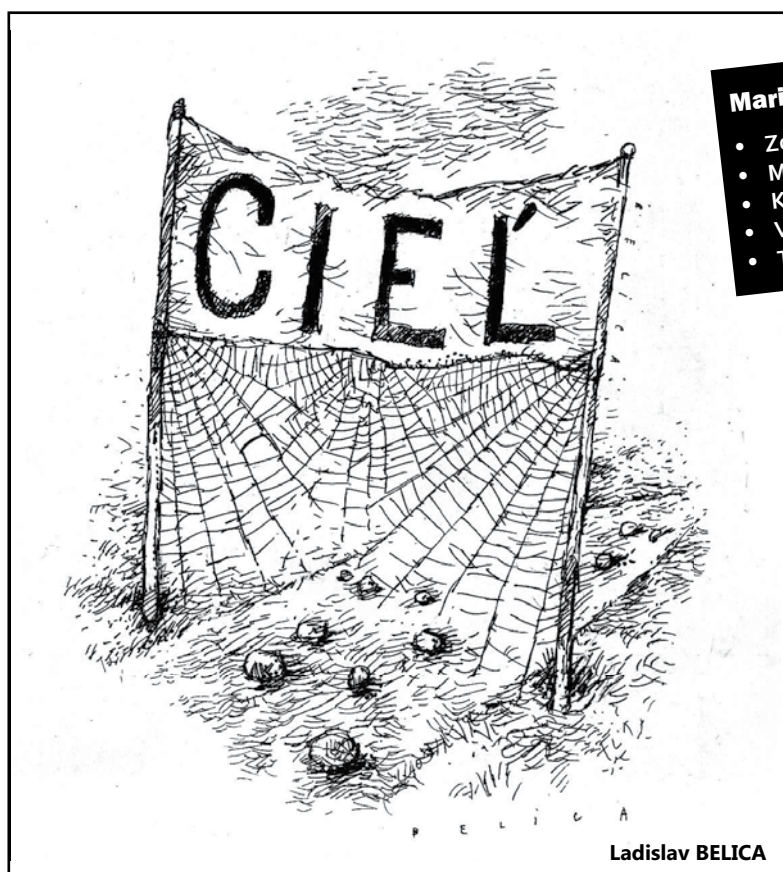
Povolej mě k sobě
k potěše mé vlády,
mezi moje šťastné
mrtvé kamarády.

Tak se k Tobě modlím
od pondělka k pátku:
Kéž mi zbyde aspoň
pětka na oprátku!

Jiří ŽÁČEK

Karol ČIŽMÁZIA

Ladislav BELICA

Marián PALKO / OZVENY

- Zdraželi nám bez dôvodu, vodu, vodu, vodu...
- Ministri si (z)dvihli platy. A ty? A ty? A ty?
- Kto sa postaral, aby bola z tragédie komédia? Médiá! Médiá! Médiá!
- Veríte na zlačňovanie? Nie! Nie! Nie!
- Terajšok? Šok! Šok! Šok!

ING. FIAGRANTI

Nemka: Johann, ako to, že si prišiel o štyri minúty a päť sekúnd skôr?

Rumunka: Neboj sa, Mircea, zaplatil vopred.

Maďarka: Veríš mne alebo svojim očiam, Jánoš?

Američanka: Dobré, že si tu, James, budeme traja.

Polka: Dobré, že ideš, Lešek. Urob nám kávu!

Česka: Predstavujem ti svojho nového šéfa, Jiří.

Švédka: Ja som už hotová, ale Ingmar by sa ešte rád potešil s tebou, Bjorn.

Slovenka: Pozri, Ďuro, čo s nami tí Česi stvárajú!

Ruska: Meňa nakaňec priňali v kamsamol.

KREMICKÉ GAGY 2015

V dňoch 28. až 30. augusta sa konal 35. ročník Európskeho festivalu humoru a satiry Kremnické gagy.

Tento dnes už svetoznámy multižánrový festival opäť priniesol tri dni výbornej a inteligentnej zábavy plnej humoru vo všetkých jeho rôznorodých podobách – svoj originálny a predovšetkým humorný pohľad na svet tu predstavilo približne 300 umelcov z mnohých krajín sveta.

Tohtoročným prezidentom festivalu bol Bolek Polívka, spomedzi akademikov to boli o. i. Boris Hybner (pohybové vystúpenia) a Dušana Dušek (literatúra). Jedným z vrcholov bolo predstavenie Milana Lasicu,

ktorý zároveň so Stanom Dančiakom a s Rastom Visokaiom získali cenu za celoživotné dielo.

V rámci festivalu dostala už tradične veľký priestor i karikatúra a kreslený humor.

Hneď v úvode festivalu bola otvorená výstava diel inšpirovaných fenoménom Bolek Polívka a vernisáž najlepších diel zo súťaže Archikatúra. Po nej bol v Uličke slávnych nosov odhalený nos nedávno zosnulého Svetozára Mydla, okrem iného i autora loga Kremnických gagov. Nasledovala vernisáž nominovaných karikaturistov (Juraj CAJCHAN, Slovák žijúci vo Švédsku, z Bulharska Tsocho PEEV, z Maďarska Ištván KELEMEN, Malgorzata LAZAREK z Poľska, Břetislav KOVAŘÍK z Českej republiky a Rastó VISOKAI a Mikuláš SLIACKY zo Slovenska) s dražbou čistého papiera, následne obohateného

o kresby nominovaných a ďalších prítomných karikaturistov (Ivan Popovič, Dana Zacharová, Fedor Vico, Vojtech Krumplovic, Bobo Pernecký).

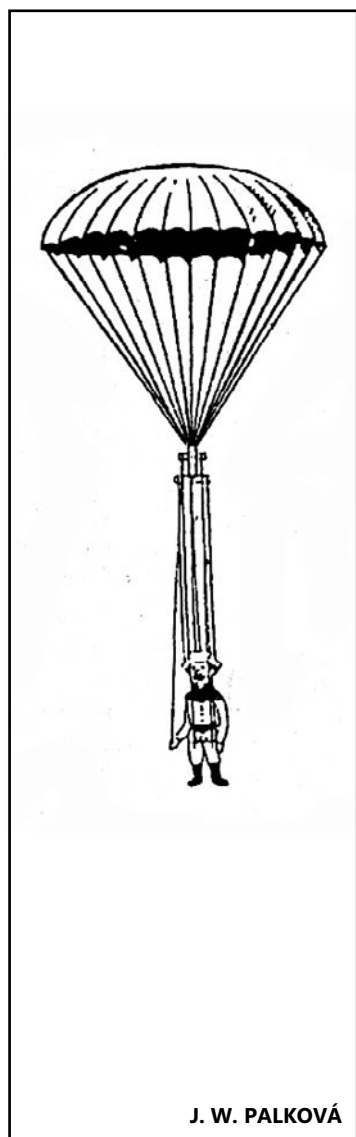
Témou tohtoročnej Improkariatúry boli Mince pri príleži-

tosti 125. výročia kremnického Múzea mincí a medailí.

Z karikaturistov si Zlatého gunára odniesli Rastó VISOKAI za celoživotné dielo a v kategórii karikatúra a iné výtvarné diela Poľka Malgorzata LAZAREK.

Ocenený Rastó Visokai (vľavo) pred svojimi kresbami v spoločnosti dramaturga KG pre karikatúru Ferom Jablonovským.

J. W. PALKOVÁ

Tento text som prečítal prípravnému tímu pred nastávajúcím Festivalom Kremnické gagy 2004. Je to síce už dosť dávno, ale zainteresovaný čitateľ si môže aspoň porovnať, ako sa za ten čas zmenila situácia v prezentácii humoru (a prepytujem satiry) v časopisoch na Slovensku.

Vážení,

vďaka ponuke vedenia KG a po vzájomnej dohode som sa stal „zodpovedným tútorom“ pre oblasť „humoristické noviny (časopisy)“ ako jeden z členov Akadémie humoru Slovenska, ktorá by mala navrhnúť minimálne tri nominácie na cenu ZLATÉHO GUNÁRA v danom žánri v rámci Festivalu humoru Kremnické gagy 2004.

Ako človek, ktorý dostal dôveru posúdiť produkciu daného žánru za obdobie september 2005-jún 2004, mi dovoľte vyjadriť svoje stanovisko s malým exkurzom do minulosti:

Ako je známe, do roku 1989 mali svoje výsostné postavenie dva humoristicko-satirické časopisy, t. j. DIKOBRAZ v Čechách a ROHÁČ na Slovensku. Po tomto období, ešte v spoločnej republike, ale najmä po rozdelení Československa, v Českej republike aj na Slovensku vznikali a postupne zanikali rôzne tituly na rôznej úrovni a s rôznou periodicitou. Spomeniem niektoré, ako napr. ŠKRT, KUK, SORRY, TRNKY-BRNKY, VYŠKERÁK a iné v Čechách a na Slovensku ARÉNA (Szalay, Janovic), DOMINO (Polakovič), BUMERANG (bratia Vicovci), PING-PONG (Andrássy), FORMÁT (vyšlo jediné číslo) KOCÚRKOVO (Stano), WOLOVINY BEZ OFINY, HUNCÚT, REHOTNÍK, ZEBRA a azda aj nejaké ďalšie.

Zvlášť spomeniem neustále pokusy na obidvoch stranách bývalej republiky oživovať (alebo priživovať sa) na pôvodných dominantných tituloch. A tak vznikali (a zanikali) na Slovensku nové Roháče (Nový Roháč, Euroroháč, Extra Roháč, Paroháč a snáď aj ďalšie), v Čechách zasa podobné obmeny Dikobrazov.

Z titulov, ktoré som spomenul, zanikli najmä tie, ktoré sa snažili o istú profiláciu a kultivovanú prezentáciu žánru. Žiaľ, tie humoristické časopisy, ktoré nezanikli a sú stále v ponuke, nie sú podľa môjho názoru na takej úrovni, aby som niektorý z nich mohol navrhnúť na takúto poctu s vedomím, že ich úroveň je v súčasnom období prínosom pre daný žánr.

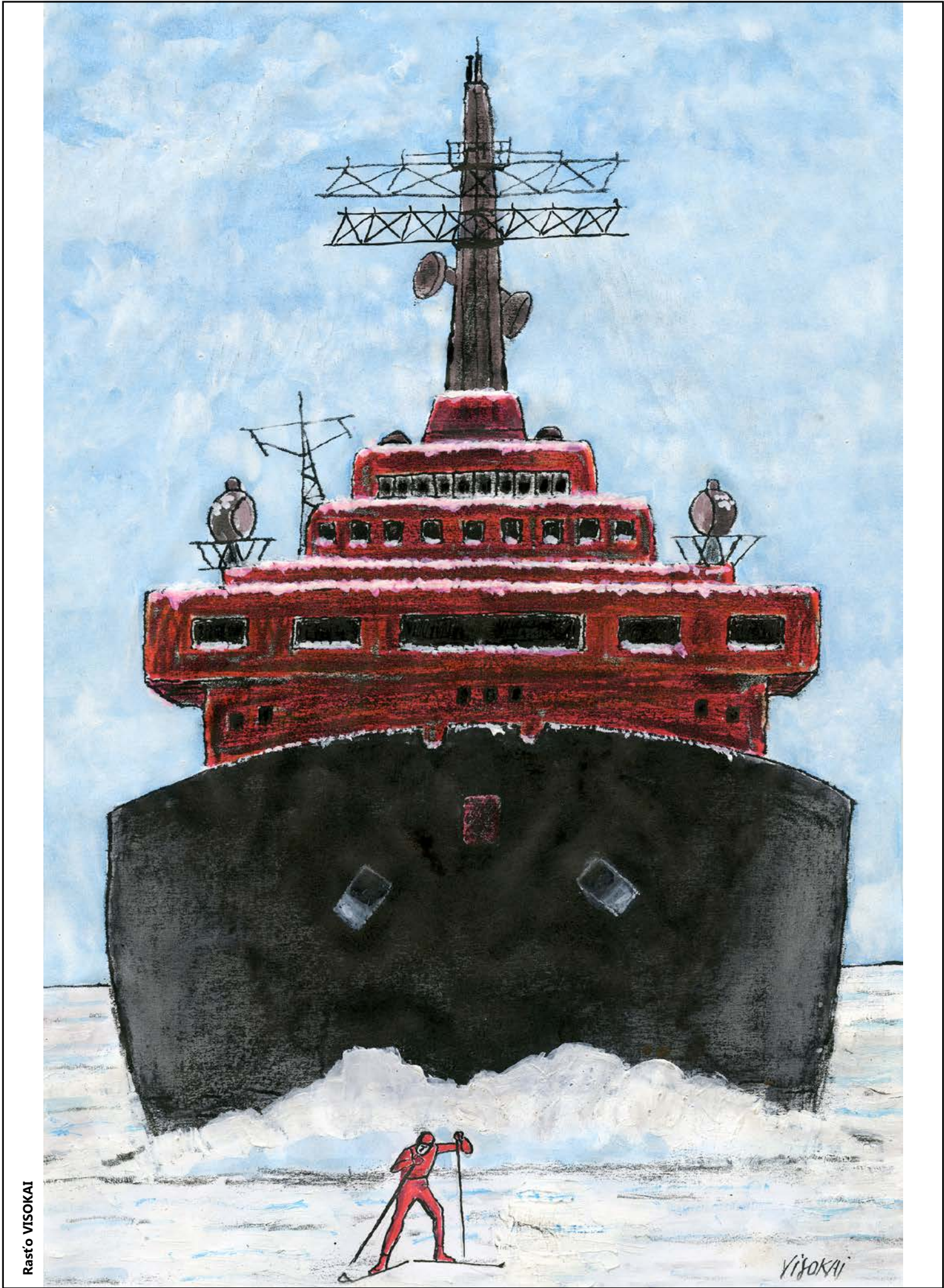
Avšak tak, ako by som napr. v prípade menovania za predsedu poroty Miss Slovensko nemusel vedieť, že okrem prihlásených kandidátok existuje kdesi v ústraní ešte krajšia dievčina, je možné, že i v súčasnosti existuje na tomto území nejaká humoristicko-satirická Popoluška, na ktorej nožičku (a len na ňu) by mohla pasovať črievička v podobe ocenenia.

V takom prípade som ochotný priznať svoju nízku rozhladenosť a kvalitnú tlačovinu, ukrytú doteraz mimo mojej pozornosti, navrhnúť na zaslúženú poctu.

Samozrejme, sú tu aj iné možnosti. Buď prerobíme črievičku, aby pasovala na nesprávnu nohu (čiže zmeníme kritériá), alebo tú nesprávnu nohu silou-mocou natlačíme (s prížmúrením kurieho oka) do tej malej črievičky.

Avšak ani jedna z týchto variantov by nám nedala odpoveď na otázku, kde nás (v novinovo-časopiseckom humore a satire) tlačí topánka.

Fedor VICO, Kremnica 2004

Ras'o VISOKAI

CHAVAl

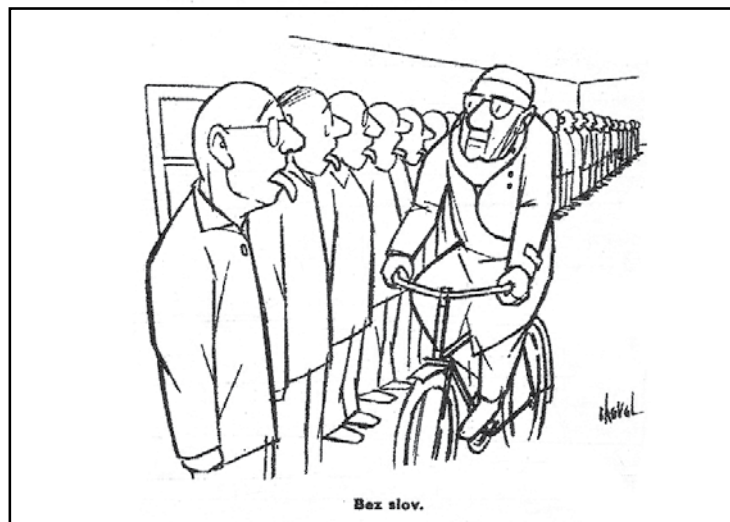
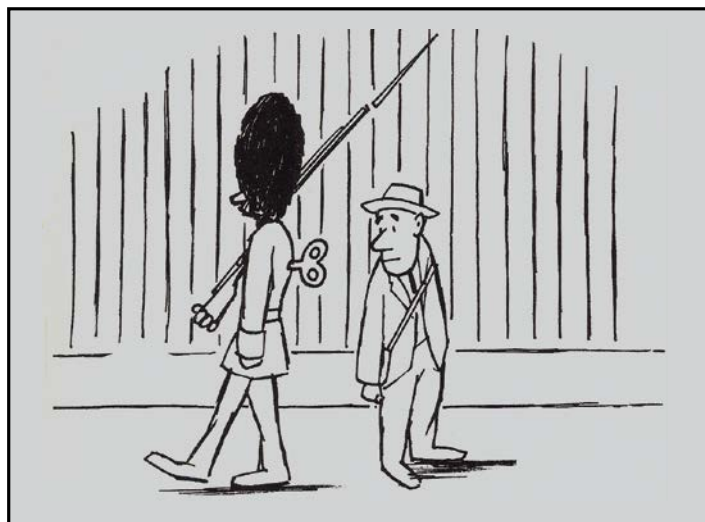
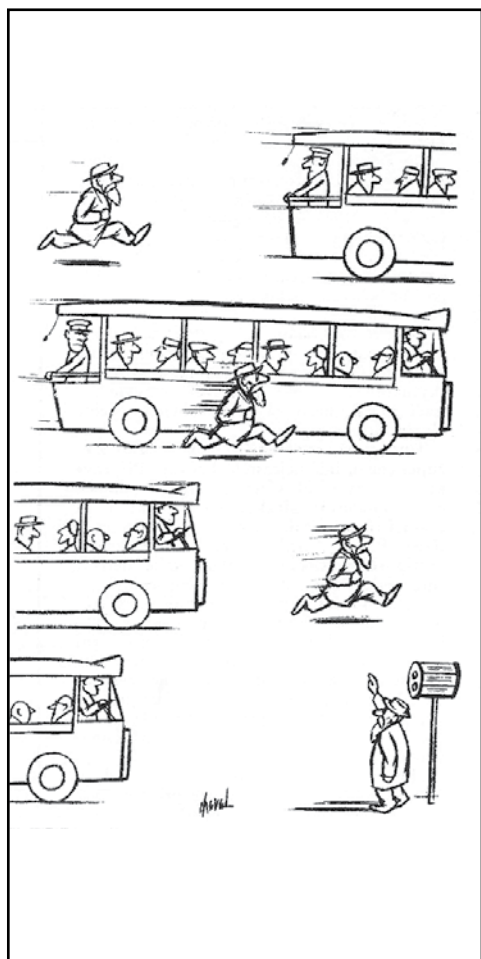
je francúzsky karikaturista, narodil sa v roku 1915 v Bordeaux. V mladosti sa chcel stať kardinálom, našťastie sa ním nestal, ale stal sa karikaturistom, a to rovno svetovým.

Publikoval i vystavoval po celom svete, jeho tak trochu čierny, miestami sarkastický humor je umocnený úspornou, ale veľmi účinnou jednoduchou kresbou.

Bol citlivým kronikárom uštvaneého ľudstva, márne sa usilujúci držať krok s neúprosným tempom modernej doby. Zomrel v roku 1968.

-mv-

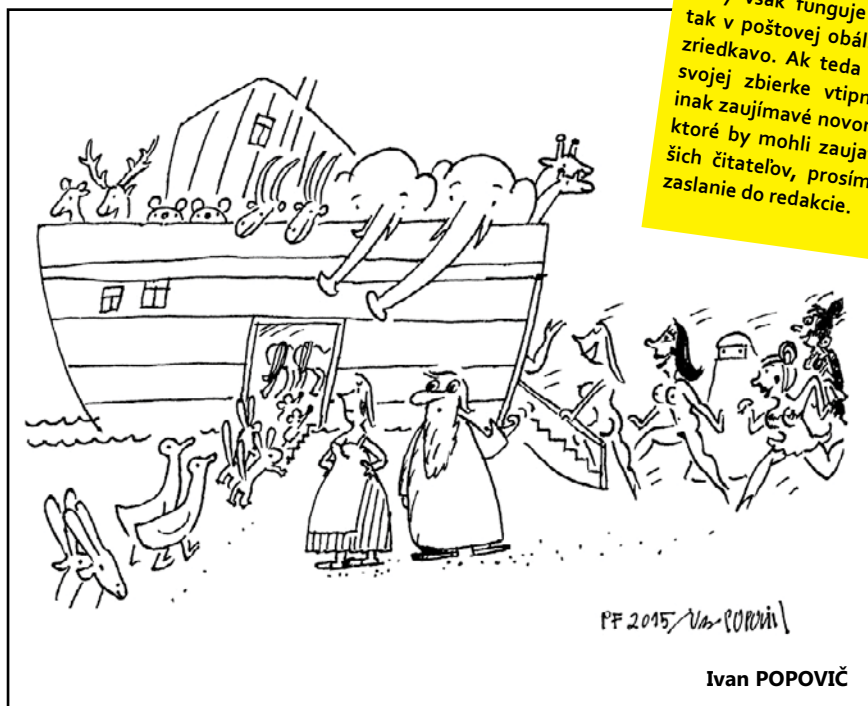
chaval

Bez slov.

PF 2015 Roman JURKAS

Ivan POPOVIĆ

PF (franc. pour féliciter) je v spojení s letopočtem skratka blahoprajnej novoročnej formulky. Sláskavým dovolením autorov pokračujeme v publikovaní týchto malých súkromných dielok (a donedávna i celkom intímnych s provokatívnym obsahom, ktoré autori do redakcií radšej ani neposielali), ktoré si od nepamäti vymieňajú medzi sebou známi na sklonku uplynulého roka. Od kedy však funguje internet, tak v poštovej obálke už iba zriedkavo. Ak teda máte vo svojej zbierke vtipné alebo inak zaujímavé novoročenky, ktoré by mohli zaujať aj našich čitateľov, prosíme o ich zaslanie do redakcie.

PF 2015 Jitka HOLEČKOVÁ

Vlado PAVLÍK

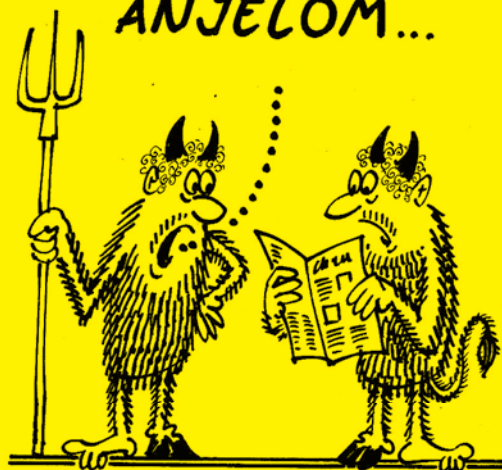
Tribúna vynálezcov

Vedec, bádateľ a výskumník Jásir Buzerplac z Dolného Konkubína v čase, keď ho práve nikto nebuzeroval, skrížil špáradlo s mravcom, hovorme mu Ferdo. Nazval ho „Mravcošpár“. Ide o čulé drievko s nožičkami, ktoré sa úplne samo popasuje so zvyškom potravy v našom chrupe, ktorý rád chrúpe. Po skončení tejto záujmovo-umeleckej činnosti odcestuje prvým vlakom na vidiek. Mravcošpár - dať to najlepšie!

Málokto však vie, že predposledný pokus križníka Buzerplace, o ktorom nerád hovorí ani po záhorácky, sa neskončil až tak optimisticky. Skúšal totiž skrížiť dobermana Miloša s maďarským tranzistorákom Teremtete. Prenosný rádioprijímač, pracovne pomenovaný Ďula Vékavé, sedí na pántiku, má blchy, špiní pod seba, stráži obydlie a pritom si veselo vyhráva do kroku. Žiaľ, denne zožerie až 500 tužkových (ak chcete ceruzkových) batérií.

Telefonoval Milan LECHAN, Turócz Márton

...VERU, SVET JE ZLÝ-
ČERT JE ČERTOVI
ANJELOM...

ČERTOVSKÉ OBRÁZKY ĽUBA RADENU

Z HISTÓRIE NÁŠHO REGIÓNU

Pri týchto častých obchádzkach po krajine, až teraz skutočne uhorskej, všeličo som videl. Ľudia sú tu veľmi leniví. Keby tu dobytok vedel ešte variť, žať, orať, siať, zväzať, ryby loviť a iné práce vykonávať, leňošili by a robili by málo.

Uhorský Simplicissimus, cestopis zo 17. stor., SVKL Bratislava, 1964

ÓDA NA ĽUD

Ó. ľud!

Ó, ľud môj srdcervúci, historiko-perfektný, zanedbateľno-lahostajný, edelweissovsko-kamzičí a pritom kamziko-skočný, ó, ľud! Ó, ľud môj štúrovsko-petöfiovský a ešte aj pištovsko-rasputinovský, ľud ty môj severo-južný, ba aj východo-západný, ó, ľud! Ľud ty môj beznádejne stredoeurópsky až grónsko-srbský, ty ľud môj nebotyčne-podzemný, smiešne vychýrený aj zimomrivo-priteplený, ľud ty môj pracovno-táborový, vínovo-červený, zbojnícko-zbabelý, ľud ty môj žltô-zelený, pod oblôčkom sadený a pritom nebesko-pekelný, japonsko-turecký, ó, ľud ty môj spisovateľsko-grafomanský, filozoficko-deštrukčný, marxisticko-leninský, ľud ty môj nekonečne-do-

končený, rýchlo-múdry, ba ešte aj pomalo-hlúpy, ľud ty môj!

INTERVIEW S ĽUDOM

JA: Je pravda to, čo sa medzi ľudom hovorí, že ty, ľud môj rosno-slniečny, si zároveň ešte aj plamennovodný?

ĽUD (môže sa dešifrovať ako Ľudový umelecký dokument): Boha ti nebeského naháňam, ty somár jeden, ešte vždy ti po rozume chodia také vtákoviny?

JA: Vedže mi takto príkro nenadávaj, ľud ty môj dvojvaječný, vedže sa ti ešte môžem dakedy zísť.

ĽUD: Krista ti trojrozmerného, načože by si mi bou, také hovadsko hovadské, ja, ľud, si vystačím sám. Ale keď mi budete naďalej zdražovať pivo a salámu, zazvoním ja vám ešte kľúčikmi, až zazvoním!

JA: Ľud môj skromno-blahý, povedzte mi, čo ešte čakáš od budúcnosti, tej matky múdrosti?

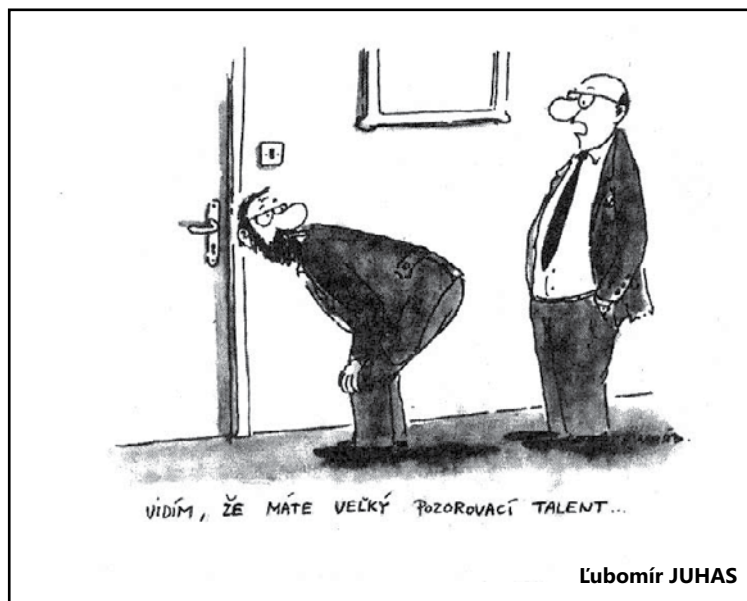
ĽUD: Matka múdrosti je opakovanie, ty vole! Toto slovné spojenie sa síce nezhoduje v rode, ale v páde a čísle áno, ty debil! Máš ešte dačo?!

JA: A načo?

Vasil TUROK-HETEŠ, 1994

Všedný deň poddaného (oranie, kopanie, kŕmenie prasata, mlátenie, spracúvanie kože, kálanie dreva, žobranie po odťatí nohy, sedenie v klade, obesenie a lámanie v kolese)

Pán Kohn chodí s psíkom po parku. Uvidí známeho a zdraví ho: "Dobrý deň pán Wassermann." „Volám sa Vodička," hovorí mu známy a pán Kohn sa len s pochopením usmeje. O týždeň sa opäť stretnú, pán Kohn pozdraví: „Dobrý deň, pán Vodička" a počuje nahnevajú odpoveď: „Volám sa Potôčik, dofrasa!" Pán Kohn sa už nahnevá: „Čo to vyvádzate! Poznal som vás ako..." „Len sa nehnevajte, pán Kohn. Viete, znie to lepšie, keď je človek Potôčik, predtým Vodička ako Vodička, predtým Wassermann!"

Pán Kohn sa rozpráva s farárom

- Povedzte mi, velebnosť, aký oni majú vlastne postup v tom vašom remesle?
- No, mohol by som byť dokonca aj biskupom - hovorí farár.
- A ďalej?
- Eventuálne aj kardinálom.
- No, to už je pekné miesto. A čo tým vašim pápežom, tiež by ste mohli byť?
- To už veľmi ťažko, ale teoreticky by som mohol byť aj pápežom.
- A tým pánom Kristom?
- To v žiadnom prípade - rozhorčí sa farár.
- No, vidíte, a jeden z našich to dokázal - usmeje sa Kohn.

Stretnie pán Kohn pána Roubička.

- Ako sa darí, pán Roubiček?
- Ďakujem, ako tak.
- A v čom vlastne teraz podnikáte?
- Prenajímam okná na 1. mája.
- Čo to rozprávate, pán Roubiček. Veď bývate v takej štvrti, kde som ešte žiadny sprievod nevidel.
- Veď vám vravím, že to ide len ako tak.

Kohn a Roubiček sedia vo väzení. Kohn sedí na prični, Roubiček sa prechádza po cele. Kohn sa na neho zamračene pozrie:

- Roubiček, ak si myslíte, že keď chodíte, že nesedíte, tak sa mýlite.

Namiesto chorého učiteľa suploval raz katechéta. A ten chcel deti upozorniť na dôležitosť večernej modlitby.

„A ty, chlapček, čo robíš pred tým, než ideš spať?"

„Čistím si zuby."

„Správne, správne. A čo robíš ty, Janko?"

„Ja si ešte v posteli čítam."

Katechéta pochopil, že sa takto ďaleko nedostane. A tak to skúsil inak: „Tak ty mi povedz, čo robia tvoji rodičia, než zaspia?"

Tu sa prihlási malý Móričko a hovorí: „Vy, pán katechéta, to dobre viete, a ja to tiež viem. Ale povedzte mi, je toto správna otázka pre žiakov prvej triedy?"

„Každý deň na svojom obchode prerábam," hovorí Mendel.

„Dobrý Bože, a z čoho, prosím ťa, žiješ?"

„Z čoho? V sobotu a v nedeľu mám zatvorené."

„Ako sa ti darí?"

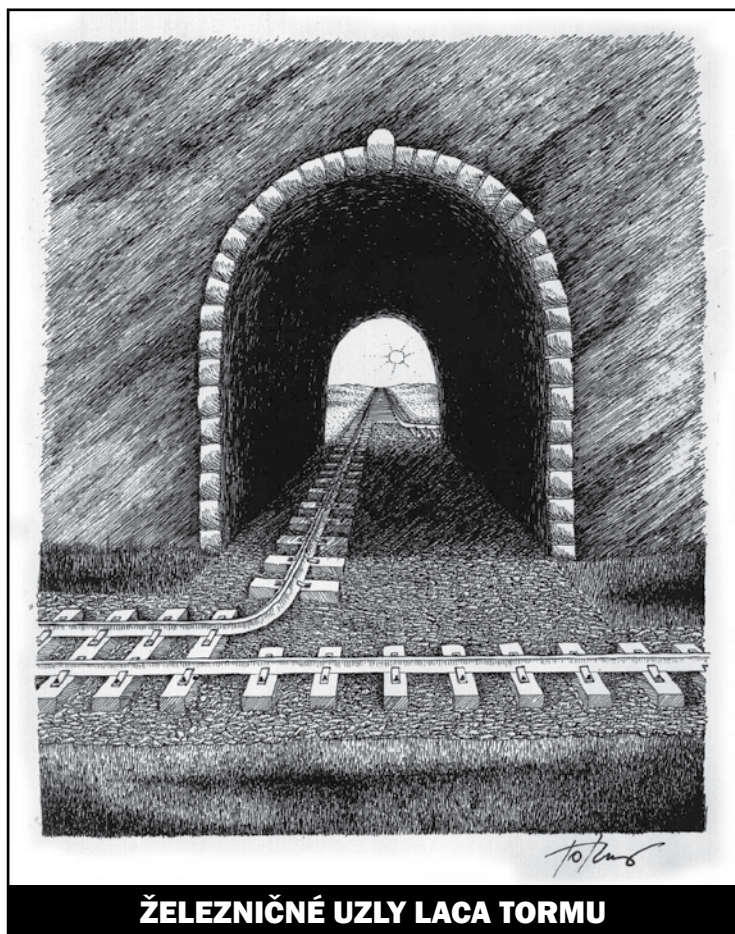
„Ide to, len keby som nemal toľko starostí."

„Tak si to zariad ako ja. Najmi si dagjesträgra. Tomu daj päťtisíc mesačne, a nech za teba všetky starosti prevezme."

„A kde, prosím ťa, vezmem tých päťtisíc?"

„To bude jeho prvá starosť."

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

ŽELEZNIČNÉ UZLY LACA TORMU

Milan GALA aforizmy

MUDr. Milan Gaľa (nar. 1953) bol povolaním zubný lekár, po roku 1989 sa venoval politike. Bol poslancom Federálneho zhromaždenia, potom poslancom Národnej rady SR a od roku 2004 bol poslancom Európskeho parlamentu. Zomrel v roku 2012. Jeho aforizmy vyšli knižne s ilustráciami Petra Sedláka.

- Trafená hus sa domnieva, že je labuť

- Keď niekto nevie, kde je sever, inštinktívne sa vydá na východ

- MALÉ PRASA VIE BYŤ VEĽKÁ SVIŇA

- Nahý v trní vie veľa o holej pravde

- Aj tieňový minister môže skončiť v chládku

- Bahno býva problémom pri pokuse odraziť sa

- Ako poslanec často vystupoval na verejnosti z auta

- Aj v bordeli musí byť poriadok

- Niekedy treba mať z pekla šťastie, aby sa človek dostal do neba

- Bez vetra sa ani anonymný list nepohne

PRERAG, združenie v spolupráci s Úradom vlády SR a Americkým veľvyslanectvom na Slovensku

vyhlasujú medzinárodnú súťaž kresleného humoru

Kýchanie mozgu - od kalokagathie k hypochondrii a späť

Téma 2015: **ANTI & KORUPCIA**

- Každý autor môže súťaž oboslať najviac piatimi pôvodnými prácami.
- Súťaž je otvorená pre každého a nie je obmedzený spôsob výtvarného spracovania
- Formát prác by nemal presahovať rozmer A4
- Súťaž je neanonymná. Do súťaže budú zaradené práce, ktoré budú prijaté prostredníctvom elektronického formulára, resp. budú doručené poštou.
- Pre každý príspevok je potrebné vyplniť elektronickú prihlášku podľa pokynov. Ak budete práce posilať poštou, označte každé dielo na zadnej strane kompletnou adresou autora.
- Prijaté príspevky sa stávajú majetkom organizátora.

Uzavierka: 24. 10. 2015

Registrácia: <http://www.cartooneast.com/index/registration>

Vernisáž výstavy sa uskutoční v decembri 2015 v Prešove a bude spojená s vyhlásením výsledkov a odovzdávaním cien najúspešnejším autorom podľa rozhodnutia medzinárodnej poroty nasledovne:

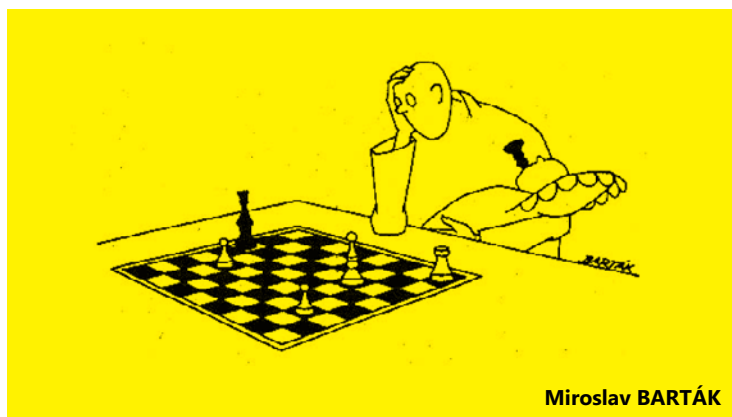
1. cena: 500 €, 2. cena: 300 €, 3. cena: 200 €

Vítaný kresba z minulého ročníka súťaže
Krzysztof GRONDZIEL / Poľsko

Galéria Brain Sneezing vás pozýva 7. októbra 2015 na vernisáž výstavy Fadi Abou Hassana

Autorská výstava palestínskeho výtvarníka, ktorý sa zameriava na ľudské práva, práva žien a témy politického násillia, ktoré sa konajú v totalitných krajinách. Výstava je inštalovaná v klube Wave v Prešove - Hlavná 121, a potrvá do konca októbra.

Miroslav BARTÁK

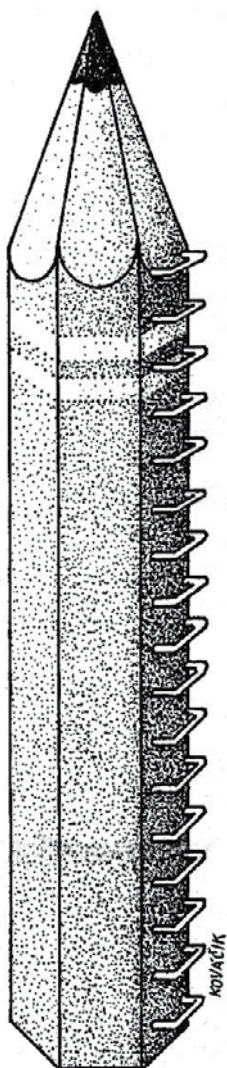
DEREŠ FEDORA VICA

POLIAL JU BENZÍNOM A ZAPÁLIL

Pri príprave táborovej vatry sa Milošovi K. nedarilo, aby sa oheň patrične rozhořel. A rokujúci jaskyniari Banskobystrického kraja začali byť už netrpeliví až zúriví.

Skočil si preto do svojho sedana, vzal odtiaľ bandasku s benzínom, polial ním pohodenú pucvolu a zapálil. Muž činu a hrdina dňa žije a pracuje vo Zvolene ako obhliadač politických mŕtvol.

-ech-

Ivan KOVAČÍK

JURKAS TAKMER DISIDENTOM Bumerang včera, dnes (a zajtra)?

Nechcel som, aby sa to donekonečna opakovalo, ale fakt je, že tak, ako je tomu zvykom u bumerangov, i tento Bumerang v novinovej podobe (vychádzal ako dvojtyždenník v rokoch 1994-1997) sa vrátil.

Ale časopis s názvom Bumerang sme chceli vydávať už po roku 1968, keď sa zdalo, že by sa to už dalo, ale potom sa už na dlhé roky zasa nedalo. Obrazne povedané, stroskotali sme skôr, ako sme nastúpili na loď. Ale po roku 1989 sa už dalo a vydali sme (a distribuovali na celú vtedajšiu Československú republiku) sporadicky, teda s rôznymi časovými odstupmi, tri čísla podľa toho, ako sme zohnali nejaké koruny, lebo eurá ešte neboli.

Potom sa stalo niečo, o čom sa mi ani len nesnívalo. Pretože som pre vtedajšieho (ešte nie 100-percentného) majiteľa Pivovaru Šariš Rudolfa Y. Mosného, ktorý sa vrátil domov z Ameriky, robil občas nejaké výtvarné reklamné návrhy, ukázal som mu tie prvé spomenuté Bumerangy a spýtal som sa ho, či by sa nechcel stať vydavateľom. A on na moje prekvapenie súhlasil.

A tak (úplne zámerne s dátumom 21. augusta) v roku 1994 vyšlo prvé číslo a odvtedy vychádzal Bumerang pravidelne.

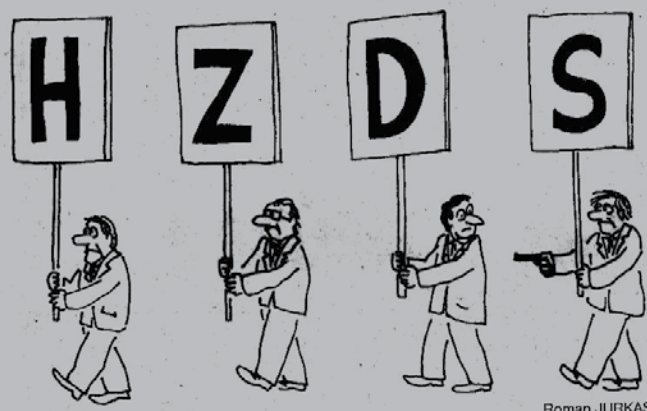
V tom období vládlo politike na

Slovensku HZDS na čele s Mečiarom a práve vtedy sa Mosný snažil o získanie definitívneho vlastníctva v pivovare a pokiaľ viem, tak aj o priestory Starej tržnice v Bratislave.

Mosný ani nikto z vedenia sa do obsahu časopisu nestaral a dokonca na otázku nejakého novinára, že ako je možné, že pivovar financuje časopis

voči vládnucej strane nemohol Mosný dovoliť. A tak si ma zavolať a hovorí: „Fedorko, vy ma s tým Bumerangom zničíte. Ja vám nechcem nič zakazovať, môžete robiť časopis naďalej, ale teraz vás prosím, toto číslo nedistribuuje.“

A tak teda toto číslo, aj s odpoveďami Rastu Piška na pravidelných osem otázok o humore, aj s jeho fotkou tiež na titulnej strane, ostalo na sklade. Ešteže tak, lebo vinník a inak dobráčisko Roman Jurkas z Prahy by sa stal nechtiac disidentom. Bohvie, či by mu to dnes prospelo, alebo ešte pohoršilo...

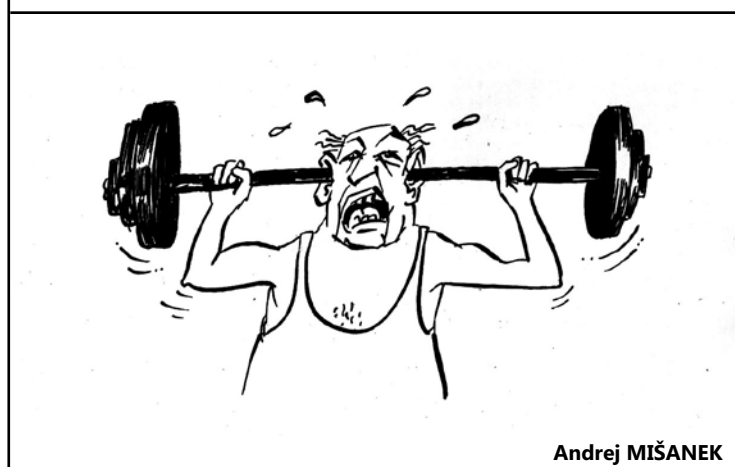
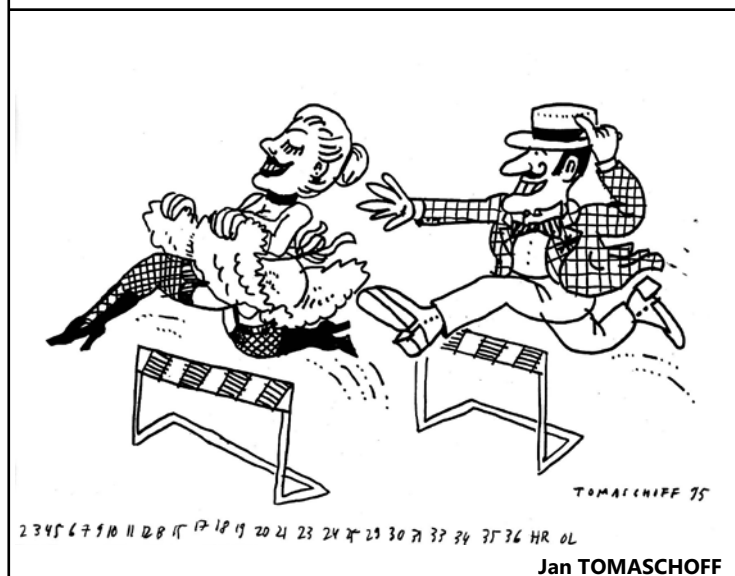
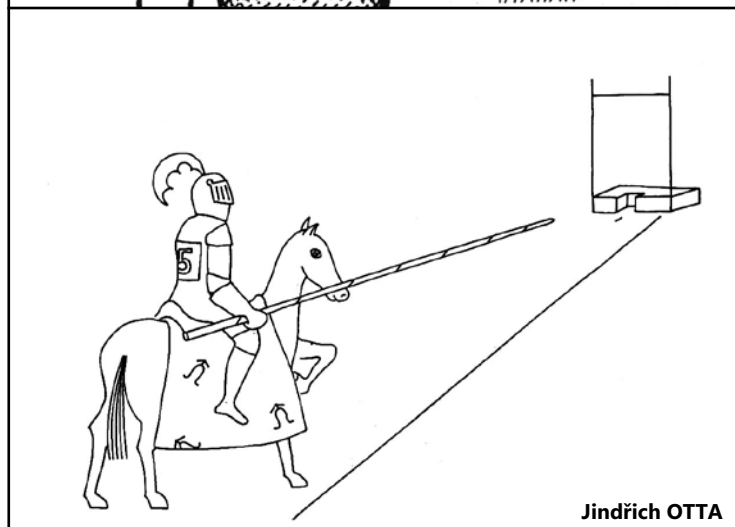
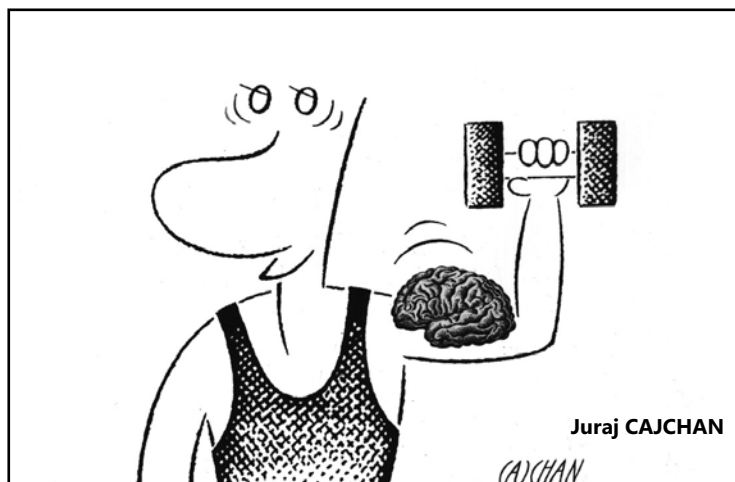
Roman JURKAS

a nie je tam nijaká reklama na jeho pivo, Mosný odoviedal: „To, že tam nie je nijaká reklama, to je naša reklama.“

Po čase však vyšlo jedno z čísiel Bumerangu (2/1997) a na titulnej strane sa objavila kresba českého autora Romana Jurkasa, znevažujúca Mečiarovo hnutie. V situácii, keď sa usiloval o vlastnícke práva, si takú provokáciu

Ale keby chcel ten pražák Jurkas spoza hraníc opäť provokovať a zasahovať do našich vnútorných záležitostí, stačilo by mu na obrázku vymeniť písmenká a veci by sa možno uberali tým istým SMER-om, ako vtedy. Ale, samozrejme, len som tak žartoval...

Fedor VICO

- Nekrič flop, kým nepreskočíš.
- Keby sa u nás za krádež odtínali ruky, na paralympijských hrách by mohla štartovať polovica Slovenska.

Ján GREXA

Slovák najradšej blahoželá k prehre a kondoluje k víťazstvu.

Milan LECHAN

Mnohí nezamestnaní sú ako futbaloví náhradníci. Čakajú na svoju príležitosť.

Milan KUPECKÝ

Na avizovaný návrat humoristicko-satirického časopisu sme dostali viaceré reakcie od rôznych osobností, z ktorých vyberáme:

- Len smelo do toho, chlapi! Humor a hlavne satira, ktorá tne do všetkého hlava-nehlava, mi bola vždy blízka. / **Prezident SR a hlava štátu Andrej KISKA**
- Vláda Slovenskej republiky, ako aj SMER-sociálna demokracia vítajú návrat tohto časopisu. Len bude zaujímavé sledovať, či nebude príliš ľavicový, alebo extrémne pravicový, keďže ho rediguje nejaký Vico / **Predseda vlády Róbert FICO**
- A skutočne sa Bumerang opäť vráti k čitateľom? Od samého vzrušenia len ťažko hľadám slová / **Adela BANÁŠOVÁ**
- Ja si ten Bumerang vytetujem na svoje vyšportované telo skôr, než napočítate - do troch / **futbalista Miňo STOCH**
- Darmo je, bez takej klasickej zbrane, akou je bumerang, by som na východnej Ukrajine len vodu mútil / **Vladimír Putin**
- Žeby Bumerang mohol nejako ohroziť záujmy Spojených štátov, neexistuje u nás nijaká obava / **Barack OBAMA**
- Ak bude Bumerang dosť národne orientovaný, kúpim si ho, aj keby som už nemal ani na chleba / **Marián KOTLEBA**
- Bumerang? Zdá sa, že to bude veľký hit / **Béla BUGÁR, predseda strany MOST-HÍD**

Spievanka s. r. o.

Nedajte ma, mamko moja dobrá stvora, vyučiť sa za doktora. Ja sa chcem naisto, stať sa futbalistom. Nechcem veru lekárom byť, bo by som nedokázal ani muchu zabiť. Hoja, Ďund'a, hoja.

MiLech

Pikoška

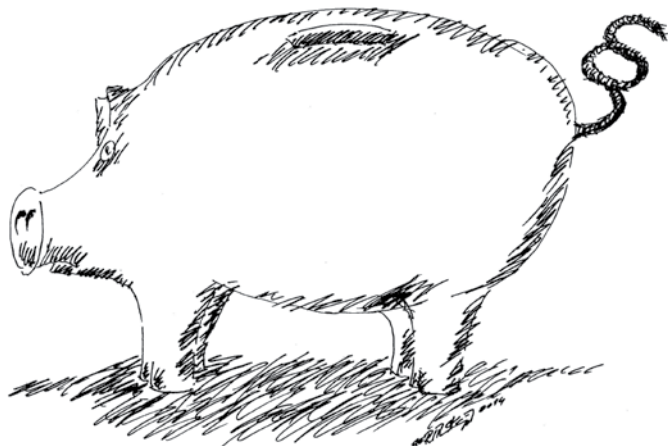
Bratia Rusi skonštruovali raketoplán „Marusja-vperjod“, ktorý je poháňaný stoličnou vodkou. Keďže o palivo je veľký záujem, tamojší kozmonauti nemôžu dobehnúť či dokonca poraziť Američanov a každý si rád z nich vystrelí.

Milan LECHAN,
moje služby - váš zisk,
vaša spokojnosť - môj cieľ

Z NOTESA GERIATRA IKSYPsilona

- Najšťastnejší sú sklerotici. Tí majú všetko, na čo si spomenú.
- Staroba sa začína slovami: Nikdy som sa necítil taký mladý!
- Dobrým prostriedkom proti starnutiu je spánok. Ale najlepším prostriedkom proti starnutiu je spánok za volantom.

-ch-

Jozef STORINSKÝ

O NOVOM ŠEFOVI

Perspektíva
čierna ako noc.
V hlave prázdno,
v rukách plná moc.

Jozef BILY

Inovované príslovie

Lepšia vlastná žena
v hrsti ako cudzia
na streche.

-an-

Číňan platí u lekára iba
dovtedy, kým je zdravý.
Ak ochorie, prestáva
doktora financovať.
A čo Slovák? Ako pacient
veľa hovorí, veľa je,
obťažuje okolie. Keď je
zdravý...neodpovieme,
máme sanitárny deň.

RECEPT
NA TENTO
DVOJTYŽDEŇ

Chcete
pribrať?

Nie je nič ľahšie. Stačí, ak budete bez
prestávky konzumovať nasledujúce
potravínové články, ktoré zakrátko
vykonajú to, po čom vám srdce píše:

- Pečené hovädzie predné s výložkami
- Grilovaný asfaltový holub s menčestrovou omáčkou
- Zemiakové Pyreneje so streštenou pečenu
- Marinované kaprie stehno s rozatárenou omáčkou
- Hodinová kukučka s doporučeným bobkovým listom
- Vyprážané dvojplôšnikové krídlo s filtrom
- Pečená novinárska kačica s penou
- Lekvárové pirohy s politickým punčom
- Dusená počítačová myš s družičkovým kelom
- Fazuľová polievka s dostihovou salámou a liatinovým cestom
- Flambované bravčové krídlo s vykostenými zemiakmi
- Zapekaný vodovodný kohútik s tvárniciami
- Ťdené koleno s podkolenkami

S obezitou za mier!

Milan LECHAN

INFORMAČNÝ KALEIDOSKOP

- Dnes by sa bol dožil smelý tamburáš a chronický fajčiar Dodo „Nikotín“ Timrava úctyhodných 18 rokov. Všetci, ktorí ste ho poznali, venujte mu, prosím, fajčiarsku prestávku. Dodo, šlukuj v pokoji. Tvoj ťahač Jozefín.

- Kto napíše čerstvo rozvedenej vdove dole bez, zopár hrejivých, až teplých slov? Prednosť majú všetci, bez rozdielu slipov. Ponúkam lásku na prvý pohľad. Odporúčajú ju piati zo štyroch zubných lekárov.

- Alexander Papaláš sa nás paličkovým písmom pýta, ako skrotiť riek. Šaňo, potrebuješ na to bič a kocku cukru a rieka ťa bude počúvať na slovo. Ale keď nie, tak nie.

- Cestovná kancelária „Fero“ pozýva touto cestou záujemcov na exkluzívny zájazd s názvom Vidieť Neapol a zomrieť. Cesta tam autobusom, cesta späť v malej čiernej dodávke.

JEDINÁ OTÁZKA,

alebo

Vy sa pýtate, my
neodpovedáme:

Hazardný hráč Aladár Ž. sa pýta:
Je to pravda, že po našej príp.
opätovnej orientácii na východ
budú hracie automaty západného
typu nahradené hracími
guľometmi ruskej výroby?

Najbližšie
číslo časopisu
Bumerang
nájdete vložené
v denníku Šport
**v sobotu
17. októbra**

-n-

U NÁS TAKÁ OBYČAJ,
KÚP SI ŠPORT A BUMERANG,
OBJEDNAJ, ČI POTIAHNI,
ABO SI HO POŽIČAJ

BUMerang

humoristicko-satirický dvojtyždenník,
príloha denníka Šport. **Redakcia**
Fedor a Miroslav Vico. **Grafická**
úprava: Fedor Vico. **Počítačové**
spracovanie: Jakub a Bohdan Vico. Príspevky posielajte
na tieto kontakty: **e-mail:** fedorvico@gmail.com, **poštová**
adresa: Fedor Vico, Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na
pevnnej linke: 051/7731474, mobil: 0904/225701.

Zostava karikaturistov, prítomná na tzv. INPROKATÚRE, t. j. spoločnom kreslení na tému MINCE v rámci tohtoročného Európskeho festivalu humoru a satiry Kremnické GAGY. Z ľavej strany sú to: Fedor Vico, Ivan Popovič, Bobo Pernecký, Dana Zacharová, Mikuláš Sliacky, Vojtech Krumpolec, Ištván Kelemen z Maďarska. Tsocho Peev z Bulharska, Rastó Visokai a v pokľaku Fero Jablonovský. Ak v rámci galantnosti taktne prehliadneme jedinou prítomnú dámu a upriamime našu pozornosť len na mužskú časť zostavy, je zjavné, že naši karikaturisti (ale aj tí zahraniční) už nie sú najmladší.

A keďže náš časopis bude každú druhú sobotu vkladajú do športového denníka, očakávame, že sa nejaký talent, inklinujúci k tomuto žánru, nájde aj medzi mladšími čitateľmi Športu a čoskoro nám pošlú do redakcie toľko kvalitných príspevkov, že sa smiechu nezdržíme.

Foto: Dávid POPOVIČ